

Угода про Спільний аграрний ринок держав-учасниць Співдружності Незалежних Держав

Держави - учасниці цієї Угоди (далі - Сторони)
з метою реалізації Договору про створення Економічного союзу від 24 вересня 1993 року усвідомлюючи об'єктивну необхідність інтеграції агропромислового виробництва і формування спільного економічного простору,
бажаючи зберегти та розвивати традиційні господарські, торговельні та науково-технічні зв'язки,

враховуючи необхідність докорінних економічних перетворень в аграрному секторі у зв'язку з переходом до ринкових відносин,

беручи до уваги різні природні та економічні умови для виробництва сільськогосподарської продукції та її переробки, ефективність агропромислових комплексів, виходячи із соціально-економічних інтересів товаровиробників у сільському господарстві і у сфері переробки продукції,

прагнучі до зростання добробуту своїх народів,

домовилися про таке:

Стаття 1

Сторони поетапно створюють Спільний аграрний ринок держав-учасниць Співдружності Незалежних Держав (далі - Спільний аграрний ринок), що забезпечує вільний рух сільськогосподарської продукції, продовольчих товарів, науково-технічної продукції, технологій, засобів виробництва і послуг для агропромислового комплексу національного походження (далі - товари та послуги).

Спільний аграрний ринок створюється Сторонами на основі добровільно прийнятих на себе зобов'язань та рівності прав.

Умови створення і функціонування Спільного аграрного ринку визначаються Положенням, яке є невід'ємною частиною цієї Угоди.

Стаття 2

Координацію діяльності щодо реалізації заходів, спрямованих на створення і функціонування Спільного аграрного ринку, здійснює Міжурядова рада з питань агропромислового комплексу (далі - Рада), яка для реалізації зазначених задач, по мірі необхідності, формує комісії і експертні групи з числа уповноважених експертів і спеціалістів Сторін.

Стаття 3

Сторони здійснюють поступове формування Спільного аграрного ринку на основі узгодженої, а потім - спільної аграрної політики, яка передбачає підвищення ефективності використання ресурсів, раціональне розміщення сільськогосподарського виробництва, поліпшення забезпечення населення продовольством, а промисловість сировиною, стабілізацію ринку сільськогосподарської продукції і продовольства, підтримку і захист товаровиробників агропромислового комплексу, стимулювання взаємного товарообміну, підвищення життєвого рівня сільського населення.

Стаття 4

В процесі створення Спільного аграрного ринку Сторони приймають законодавчі акти, спрямовані на регулювання монополістичної діяльності, попередження і запобігання недобросовісної конкуренції господарюючих суб'єктів.

Стаття 5

Сторони створюють Спільний аграрний ринок поетапно з формуванням зони вільної торгівлі, а потім для держав, які готові до подальшої економічної інтеграції, - спільної митної території в межах Митного союзу, який передбачає відсутність митних зборів, ліцензій та інших обмежень і перепон для вільного переміщення товарів та послуг в межах територій Сторін, за винятком вилучень, які оформлені у взаємних протоколах.

Сторони координують політику в торгівлі товарами і послугами з державами, які не беруть участь у цій Угоді.

Стаття 6

В процесі створення Спільного аграрного ринку Сторони здійснюють координацію цінової політики, а на етапі створення спільної митної території переходять до узгодженої системи регулювання цін на товари та послуги за ринковими принципами.

Стаття 7

Сторони встановлюють в рамках Спільного аграрного ринку узгоджену систему санітарної, фітосанітарної і ветеринарної регламентації, визначають правила торгівлі та стандарти на товари і послуги.

Стаття 8

Сторони вживатимуть узгоджені заходи для створення інформаційної системи Спільного аграрного ринку.

Стаття 9

Сторони, зацікавлені в реалізації спільних програм та інших заходів по формуванню і функціонуванню Спільного аграрного ринку, створюють необхідні фонди. Порядок їх створення і використання визначаються Сторонами, які є засновниками зазначених фондів.

Стаття 10

Спірні питання, пов'язані з використанням і тлумаченням цієї Угоди, вирішуватимуться шляхом консультацій і переговорів між зацікавленими Сторонами.

При неможливості врегулювати спірні питання шляхом переговорів Сторони звертаються до Економічного Суду Співдружності Незалежних Держав або іншого міжнародного суду.

Стаття 11

Ця Угода відкрита для приєднання будь-якої держави, яка поділяє її цілі та принципи, за згодою усіх Сторін. Приєднання вважається таким, що вступило в силу, від дня отримання депозитарієм останнього повідомлення про згоду на приєднання.

Стаття 12

До цієї Угоди можуть бути внесені зміни та доповнення за спільною згодою Сторін, які оформляються окремими протоколами до цієї Угоди.

Стаття 13

Ця Угода укладається строком на 5 років і буде автоматично продовжуватися на наступні п'ятирічні періоди, якщо Сторони не приймуть іншого рішення.

Стаття 14

Кожна Сторона може вийти із цієї Угоди, направивши письмове повідомлення про це депозитарію не пізніше, ніж за 6 місяців до виходу, врегулювавши фінансові та інші зобов'язання, які виникли за час дії Угоди.

Стаття 15

Ця Угода тимчасово діє з дня підписання. У випадку, коли законодавство будь-якої із Сторін не допускає тимчасового застосування Угоди, Сторона повідомляє про це іншим Сторонам.

Ця Угода набирає чинності з дня подання на зберігання депозитарію третього повідомлення про виконання Сторонами, що її підписали, внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання нею чинності.

Для Сторін, які виконали необхідні процедури пізніше, вона набирає чинності з дня здавання на зберігання депозитарію повідомлень про виконання згаданих процедур.

Вчинено в місті Москві 6 березня 1998 року в одному дійсному примірнику російською мовою. Оригінал зберігається у Виконавчому Секретаріаті Співдружності Незалежних Держав, який направить кожній державі, що підписала цю Угоду, його завірнену копію.

За Азербайджанську Республіку

За Республіку Молдова

За Республіку Вірменія

За Російську Федерацію

За Республіку Білорусь

За Республіку Таджикистан

За Грузію

За Туркменістан

За Республіку Казахстан

За Республіку Узбекистан

За Киргизьку Республіку

За Україну

Додаток
до Угоди про Спільний аграрний ринок
держав-учасниць Співдружності
Незалежних Держав
від 6 березня 1998 року

**Положення
про умови створення та функціонування
Спільного аграрного ринку**

1. Загальні положення

1.1. Це Положення визначає умови та основні напрямки діяльності Сторін по створенню та функціонуванню Спільного аграрного ринку.

1.2. Сторони формують Спільний аграрний ринок поетапно на базі спільно вироблених правил і принципів.

На першому етапі створюються правові основи та інституціональна структура Спільного аграрного ринку, здійснюється координація національних аграрних політик.

На наступних етапах завершується формування правового та економічного механізму Спільного аграрного ринку, здійснюється перехід до безмитного руху товарів у межах Митного союзу, розробляються та реалізуються окремі спільні програми розвитку агропромислових комплексів, створюються зацікавленими Сторонами необхідні спільні фонди.

Формування Спільного аграрного ринку здійснюється на основі послідовної інтеграції ринків окремих видів товарів та послуг.

1.3. Створення Спільного аграрного ринку передбачає:

поетапне формування узгодженої торговельної та митної політики;

забезпечення умов, які сприяють ефективному функціонуванню ринків товарів та послуг, розвитку конкуренції між товаровиробниками і захисту прав споживачів;

розвиток виробничої кооперації та інших форм співробітництва, в тому числі по виробництву машин та устаткування, а також інших матеріально-технічних ресурсів для потреб агропромислових комплексів Сторін;

стимулювання сільськогосподарських товаровиробників та інших суб'єктів ринкових відносин у розвитку виробництва та інфраструктури ринку;

правове та економічне сприяння створенню спільних підприємств та організацій;

розробку та реалізацію спільних програм;

зближення законодавства, яке регулює відносини у агропромисловому комплексі;

захист сільськогосподарських товаровиробників на внутрішніх ринках Сторін та ринках третіх країн.

1.4. Сферами взаємодії Сторін у створенні Спільного аграрного ринку є:

умови торгівлі та обміну товарами і послугами;

механізм регулювання імпорту продукції з країн, які не входять до Спільного аграрного ринку, та експорту продукції у ці країни;
системи стандартизації продукції та калькуляції витрат;
програми підтримки виробників сільськогосподарської продукції;
порядок створення і функціонування органів Спільного аграрного ринку, які здійснюють реалізацію Угоди;
порядок формування та використання спільних фінансових фондів;
статистичне та інформаційне обслуговування агропромислових комплексів
Сторін.

2. Вільний рух товарів та послуг

2.1. Створення умов для вільного руху товарів та послуг агропромислових комплексів Сторін є першочерговим завданням при формуванні Спільного аграрного ринку.

Вільний рух товарів та послуг забезпечується системою договорів та заходів до зниження і, в кінцевому рахунку, відміни митних обмежень у взаємній торгівлі, а також поетапною відмовою від ліцензування та квотування у торгівлі, зняттям адміністративних та інших обмежень на ввезення та вивезення продукції агропромислового комплексу.

Списки товарів та послуг, за якими знижуються або відміняються зазначені тарифні та нетарифні обмеження, визначаються Сторонами за поданням Ради.

Одночасно виробляються і здійснюються узгоджені заходи санітарного, ветеринарного та фітосанітарного контролю у взаємній торгівлі.

2.2. Сторони здійснюють заходи, націлені на:

формування зони вільної торгівлі, яка охоплює території усіх Сторін;

розвиток біржової торгівлі;

формування системи оптових продовольчих ринків;

створення умов для безперешкодного руху товарів по територіях Сторін;

застосування узгоджених транспортних тарифів, спрощення митних процедур при перевезенні сільськогосподарської продукції та продовольчих товарів, що швидко псуються.

2.3. Сторони здійснюють узгоджену конкурентну політику стосовно товаровиробників та торговельних посередників; скоординовану політику підтримки сільського господарства, підвищення частки сільськогосподарських товаровиробників у ціні кінцевої продукції, вирівнювання умов для конкуренції товаровиробників в інтересах споживачів товарів та послуг.

2.4. При розробці системи правового забезпечення вільного руху товарів та послуг Сторони, які мають намір вступити до Світової організації торгівлі, беруть до уваги її правила та вимоги.

3. Фінансова і цінова політика

3.1. Зацікавлені Сторони здійснюють спільне фінансування заходів в межах конкретних програм розвитку агропромислового комплексу та інших сфер діяльності, передбачених п. 1.4 цього Положення, включаючи, на певному етапі, заходи по функціонуванню Спільного аграрного ринку.

Для цього зацікавлені Сторони створюють відповідні фонди.

3.2. Сторони здійснюють заходи, направлені на:
розробку механізму державного регулювання цін на товари та послуги;
підтримку сільськогосподарських товаровиробників та постачальників окремих видів товарів та послуг;
зближення податкових систем.

3.3. З метою підтримки доходів та стимулювання сільськогосподарських товаровиробників Сторони можуть встановлювати по узгоджених критеріях та видах сільськогосподарської продукції ціни підтримки, за якими здійснюється закупівля стандартної продукції, яка пред'являється для реалізації.

3.4. Сторони разом визначають свої дії на ринках товарів та послуг у відносинах з третіми країнами.

3.5. З метою стимулювання структурних змін у сільському господарстві та регулювання обсягів виробництва Сторони координують дії по підтримці виробників визначених видів сільськогосподарської продукції.

4. Інформаційне забезпечення

4.1. Спільна інформаційна система Спільного аграрного ринку (далі - Інформаційна система) забезпечує постійний моніторинг ринків товарів та послуг і включає єдиний банк даних, систему збору, обробки, зберігання та видачі інформації про обсяги виробництва товарів та послуг, кон'юнктури світового ринку і внутрішніх ринків Сторін, взаємних поставках та резервах продукції агропромислових комплексів Сторін, які є.

Сторони надають інформацію до Інформаційної системи за узгодженим списком показників, використовуючи при цьому єдину методологію розрахунку показників сільськогосподарської та продовольчої статистики.

Перелік статистичних показників та терміни надання інформації визначаються Сторонами по узгодженню з Міждержавним статистичним комітетом Співдружності Незалежних Держав.

4.2. Дані Інформаційної системи використовуються в інтересах Сторін при вирішуванні перспективних та поточних питань взаємної торгівлі, формування і розвитку Спільного аграрного ринку. Витрати на її утримання, а також умови надання інформації визначаються Сторонами на основі окремих домовленостей.

**Застереження України
до пункту II-2 порядку денного засідання Ради глав
урядів держав-учасниць СНД**

«Про Угоду про Спільний аграрний ринок держав-учасниць СНД»

6 березня 1998 р.

За винятком положень про Митний союз і спільну митну територію в статтях 5 і 6 та слів «Економічний Суд СНД або інший» в статті 10.

Прем'єр-міністр України

В.П. Пустовойтенко